

عنوان: بررسی مشخصات فردی و اجتماعی مددجویان سوخته مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی سینا تبریز، ۱۳۷۵

نام دانشجو: گلشن اصغری

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری بهداشت جامعه

استاد راهنما: آذر مرادی

اساتید مشاور: نعیمه سید فاطمی، دکتر سقراط فقیه زاده

شماره پایان نامه: ۵۰

مقدمه: سوختگی‌ها از جمله حوادثی هستند که خسارات جانی و مالی فراوانی به افراد جامعه وارد کنند در آمریکا، سالیانه بیش از دو میلیون نفر از آسیبهای سوختگی رنج می‌برند و در مصر یک درصد جمعیت مبتلا به سوختگیهای شدید هستند در ایران، ۱۳/۵ درصد مرگ و میرها مربوط به سوانح و سوختگیها می‌باشد و ده درصد مرگهای ناشی از حوادث در استان آذربایجان شرقی مربوط به سوختگیها می‌باشد. مددجویان سوخته دارای یک سری ویژگیهایی هستند که احتمال وقوع سوختگی را در آنان افزایش میدهد که در واقع بعنوان عوامل خطر برای آنان محسوب می‌شود. از آنجایی که سوختگی قابل پیشگیری است، پس باید این - عوامل خطر تعیین و شناخته شوند تا در برنامه‌ریزیهای پیشگیری مد نظر قرار گیرند. بدین منظور پژوهشگر بررسی حاضر را انجام داد تا گامی در جهت پیشگیری از سوختگی برداشته شود.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی، روش گردآوری داده‌ها مصاحبه منظم و ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه از پیش تنظیم شده بود که مشتمل بر سه بخش: مشخصات فردی، مشخصات اجتماعی، مشخصات مربوط به ضایعه سوختگی بود. تعداد نمونه ۲۰۰ نفر و روش نمونه‌گیری در دسترس، محیط پژوهش مرکز آموزشی درمانی سینای تبریز بود.

یافته‌ها: اکثریت (۲۳/۵٪) افراد مورد پژوهش در گروه سنی زیر ۷ سال، اکثریت واحدها (۵۷٪) مذکر، ۶۷/۷٪ واحدهای بالای ۱۵ سال متأهل، ۲۰/۵ درصد واحدها خانواده گسترده داشتند. ۱۴/۵۵ درصد سابقه سوختگی قبلی را داشتند. اکثریت واحدها (۳۳/۳٪) تحصیلات ابتدایی، ۶/۶ درصد بیکار و اکثریت واحدها (۲۷/۲٪) خانه دار بودند. اکثریت واحدها (۵۱/۲٪) مربوط به مناطق محروم شهر بودند. ۱۰/۵ درصد آپارتمان نشین و ۱۶/۵ درصد اجاره نشین بودند. اکثریت واحدها (۶۸/۵٪) دارای ۱-۲ اتاق بوده و ۶۸ درصد منزل خود را با وسایل نفت سوز گرم می‌کردند. ۵۶ درصد واحدها بساط چایی و سماور در اتاق نشیمن قرار داده بودند و ۵۴ درصد بعلت سهل انگاری، اکثریت واحدها (۲۹/۵٪) در آشپزخانه، در ۴۲ درصد عامل سوختگی آب جوش و چای بود. اکثریت واحدها در روزهای عادی هفته و بین ساعات ۶ صبح تا ۱۲ ظهر (۳۹/۵٪) دچار حادثه شده بودند. ۲۸/۵ درصد در زمان حادثه تنها بودند. اکثریت (۶۴/۵٪) واحدها مستقیماً به بیمارستان مراجعه کرده بودند. ۵۲/۵ درصد پس از حادثه چیزی روی حادثه مالیده بودند که اکثراً توسط خود مددجو انجام گرفته بود. اکثریت واحدها در بیش از یک اندام ضایعه سوختگی را داشتند. در ۷۷/۵ درصد واحدها سطح سوختگی کمتر از ۳۳ درصد و در ۴۸/۵ درصد واحدها سوختگی از درجه سوم بود. آزمون مجذور کای نشان داد بین عامل سوختگی با سن، جنس و شغل رابطه معنی‌داری وجود دارد. بین عامل سوختگی با وضعیت تأهل، میزان تحصیلات، سابقه بیماری و تعداد کل خانوار رابطه معنی‌داری وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: بطور کلی سوختگی در گروه سنی زیر ۷ سال، متأهلین، مذکرها، طبقه اقتصادی اجتماعی پایین، تحصیلات پایین و افراد با عادات زندگی غلط بیشتر رخ می‌دهد و اکثراً بعلت سهل انگاری و با آب جوش و چای دچار سوختگی شده بودند.

واژه‌های کلیدی: مشخصات فردی و اجتماعی، مددجویان، سوخته